

РЕШЕНИЕ

№ 36981

гр. София, 10.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в
публично заседание на 22.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **6520** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на „СТАР ПОСТ“ ООД, с ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя Д. В., против Решение № 118 от 13.03.2025г. на Комисия за регулиране на съобщенията, с което е отказано да бъде предоставен достъп до обществена информация по негово заявление с вх. №16-00-3 от 11.02.2025 г.

С жалбата се иска отмяната на постановения отказ, като са представени аргументи за неговата незаконосъобразност. Навежда се, че „Български пощи“ ЕАД получавала годишна субсидия от държавния бюджет, за предоставяне на услугата от обществен интерес „универсалната пощенска услуга“, поради което всеки данъкоплатец имал право да знае как са определени разходите за осъществяваната от предприятието дейност - дали се покривали изцяло от размера на получените приходи или от бюджетни средства, получени като субсидия. Излага се, че исканата информация представлявала обществена информация от вида „служебна информация“ по смисъла на чл. 11 ЗДОИ. Сочи се, че „Български пощи“ ЕАД представлявало „публичноправна организация“ по смисъла на § 1, т. 4, б. „б“ и „в“ от ДР на ЗДОИ, поради това, че едноличен собственик на капитала на дружеството била държавата, и като такава също била задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 вр. § 1, т. 4, б. „б“ и „в“ от ЗДОИ. Също така, налице бил надделяващ обществен интерес от разкриването на исканата информация, тъй като се касаело за бюджетни средства и данните за тяхното разходване. Претендират се разноси, включително и за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява, като с представена на 22.10.2025 г. молба

заявява, че поддържа изцяло жалбата. Представя съдебни решения на АССГ, които счита за относими към спора. Претендира разноски и прави възражение за прекомерност на разноските на ответника.

Ответната страна- Председателят на Комисията за регулиране на съобщенията, чрез процесуалния си представител юрк. П. П., в писмен отговор оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Сочи, че изложените в жалбата твърдения относно пороци на решението на КРС не са подкрепени с доказателства. Моли обжалваното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно, тъй като е мотивирано, взето в предвидената от закона форма и при обсъждане на цялостната фактическа обстановка.

В съдебно заседание, представлява се от юрк. В. и юрк. К., които поддържат оспорваното решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация като законосъобразно и правилно. Сочат, че исканата информация представлявала търговска тайна и ноу-хау, както и че са получили изричен отказ от „Български пощи“ ЕАД да се предостави процесната информация. Изтъкват, че информацията била служебна и била необходима на КРС по повод регулаторните ѝ функции. Отбелязват още, че исканите документи не били окончателни актове, като посочват като окончателни актове Решение №250 и Решение №290, с които КРС била определила размера на справедливата финансова тежест, и които били публични и качени на сайта на Комисията.

На 04.11.2025 г. представя писмени бележки, в които представя детайлна позиция в подкрепа на административния акт и оспорваща посоченото в хода на процеса от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител.

След като прецени събраните по делото доказателства, във връзка с доводите и съображенията на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало по заявление от управителя на „СТАР ПОСТ“ ООД, заведено с вх. № 16-00-3/11.02.2025 г. по описа на КРС, с което на основание чл. 3, ал. 2, т. 2 вр. чл. 2, ал. 1 вр. чл. 4, ал. 3 от ЗДОИ е поискан достъп до обществена информация във формата на копия на материален носител или копия, предоставени по електронен път или на интернет адрес, където се съхраняват или са публикувани данните за следното:

1. Копие от Заявление за компенсиране на нетните разходи, които представляват несправедлива финансова тежест от извършването на универсалната пощенска услуга през 2022 година, заедно с писма вх.№ 11-01-22 от 31.05.2023, вх.№ 05-02-23-5 от 21.08.2023г.

2. Копие от Доклад с анализ за резултатите от системата за разпределение на разходите на „Български пощи“ ЕАД за 2022г., приложение към писмо с вх.№ 11-01-23/31.05.2023г.

3. Приложение № 9,10,11 неразделна част от Доклад с анализ за резултатите от системата за разпределение на разходите на „Български пощи“ ЕАД за 2022г.

4. Копие от Заявление за компенсиране на нетните разходи, които представляват несправедлива финансова тежест от извършването на универсалната пощенска услуга през 2023 година, заедно с писма вх.№ 11-01-25 от 31.05.2024, вх.№ 11-01-30 от 05.07.2024г. и вх.№ 11-01-25-2 от 24.07.2024г.

5. Копие от Доклад с анализ за резултатите от системата за разпределение на разходите на „Български пощи“ ЕАД за 2023г., приложение към писмо с вх.№ 11-01-24/31.05.2024г.

6. Приложение № 9,10,11 неразделна част от Доклад с анализ за резултатите от системата за разпределение на разходите на „Български пощи“ ЕАД за 2023г.

Органът е преценил, че заявлението отговаря на изискванията на чл. 24, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ) и е било подадено от субект на правото на достъп до обществена информация по чл. 4, ал. 3, във вр. с ал. 1 ЗДОИ.

Във връзка с чл. 31, ал. 2 от ЗДОИ с писмо с изх. № 16-00-3-1/24.02.2025 г. КРС е предоставила на

„БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД 7-дневен срок за изразяване на изрично писмено съгласие или несъгласие за предоставянето на посочената информация.

С писмо с вх. № 16-00-3-2/04.03.2025г. „БЪЛГАРСКИ ПОЩИ“ ЕАД отказва да даде съгласие поисканата информация да бъде предоставена на „СТАР ПОСТ“ ООД. Посочено е, че информацията представлявала търговска тайна, а заявленията и докладите съдържали информация за цялата технология на дейността на задължения пощенски оператор, както и за направените допускания за нетните разходи, които се третирали като ноу-хау. Подчертано е, че исканата информация била критична за дружеството и не следвало да се предоставя на трети лица.

С оспореното решение № 118/03.11.2025 г. е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление с вх. №16-00-3 от 11.02.2025 г. В акта се излагат мотиви, че било налице основание за отказ от предоставяне на достъп, тъй като предоставянето на исканата информация би засегнало интересите на трето лице, в случая - „Български пощи“ ЕАД. Излага, че бил налице изричен отказ от страна на третото лице за предоставянето на процесната информация. Допълва, че съгласно чл. 31, ал. 4 ЗДОИ, когато е налице изричен отказ за предоставяне на исканата информация от страна на третото лице, то органът следвало да предостави исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която засяга интересите на третото лице. Счита, че предвид изричния отказ на „Български пощи“ ЕАД, исканата информация не би следвало да се предостави.

Органът посочва още, че не била налице хипотезата на чл. 17, ал. 1 ЗДОИ, която предвиждала, че информацията, създавана, получавана или съхранявана във връзка с дейността на задължените субекти по чл.3 ЗДОИ, която представлявала търговска тайна и чието предоставяне или разпространяване би довело до нелоялна конкуренция между търговци, не подлежала на предоставяне освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Според него, исканата информация представлявала търговска тайна, тъй като отговаряла на определението, посочено в разпоредбата на чл. 3 от Закона за защита на търговската тайна. Прието е, че исканата информация има търговска стойност по смисъла на Закона за защита на търговската тайна и Директива (ЕС) 2016/943 на Европейския Парламент и на Съвета от 8 юни 2016 година относно защитата на неразкрити ноу-хау и търговска информация (търговски тайни) срещу тяхното незаконно придобиване, използване и разкриване.

Изложени са съображения, че исканата информация не попадала в приложното поле на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, тъй като представлявала търговска тайна и предоставяла данни за цялата технология на дейността на задължения пощенски оператор, заедно с направените допускания за нетните разходи, както и подробна финансова информация на дружеството. Според КРС, целта за искането на процесната информация не била разкриване на корупция, злоупотреба с власт или повишаване на прозрачността и отчетността на Комисията, а получаването на заявителя на предимство пред „Български пощи“ ЕАД, тъй като двете дружества били в хипотеза на пряка конкуренция помежду си. Изтъква, че ако бъде разкрита тази информация, заявителят ще разполага с предимство пред своя конкурент при участието в процедури по възлагане на обществени поръчки за предоставяне на пощенски услуги, с което ще бъде засегната конкурентоспособността на предприятието - притежател на търговската тайна, респективно ще доведе до нелоялна конкуренция. Информацията щяла да послужи единствено на заявителя и нямало да допринесе за прозрачността и отчетността на КРС относно вземаните решения.

При така установеното от фактическа страна съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена в срок, от надлежна страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е основателна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ в предписаната от закона форма, но в нарушение на материалния закон.

Исканата информация безспорно има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ. Съгласно посочената разпоредба обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая търсената информация е налична при задължения субект във връзка с правомощията на КРС по реда на чл. 15, ал. 1, т. 9 от ЗПУ- да изисква от пощенските оператори данни и информация, включително финансова, в съответния обем и срок, свързана с изпълнение на регулаторните ѝ функции, като гарантира опазването ѝ, ако тя е търговска тайна на оператора, като в мотивите към искането се посочват причините и целите, за които се иска информацията, т.е. безспорно исканата информация засяга обществения живот в страната. Касае се за информация, свързана с компенсиране на нетните разходи, които представляват несправедлива финансова тежест от извършването на универсалната пощенска услуга, както и анализи на резултатите от системата за разпределение на разходите на „Български пощи“ ЕАД, което предопределя прозрачност и достъпност на тази информация, каквато е и основната цел на ЗДОИ.

Обществената информация бива два вида - официална и служебна, като в разпоредбата на чл. 10 от ЗДОИ е посочено, че официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебната информация, според чл. 11 от ЗДОИ е тази, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и техните администрации. Предвид гореизложеното, исканата информация безспорно има характера на обществена служебна информация по смисъла на чл. 2 и чл. 11 от ЗДОИ, тъй като касае анализи на разходите и компенсиране на разходи, представляващи несправедлива финансова тежест от извършването на универсалната пощенска услуга, осъществявани от „Български пощи“ ЕАД, като въпросната информация се изисква от КРС по реда на чл. 15, ал. 1, т. 9 от ЗПУ.

По доводите, че не е налице надделяващ обществен интерес, съдът приема следното: На първо място, задълженият субект не е съобразил факта, че „Български пощи“ ЕАД представлява „публичноправна организация“ по смисъла на § 1, т. 4, б. „б“ и „в“ от ДР на ЗДОИ, поради това, че едноличен собственик на капитала на дружеството е държавата, в лицето на нейния принципал министъра на транспорта и съобщенията и като такава е обект на управленски контрол от негова страна, както и че повече от половината от членовете на управителния му орган се избират от него. Следователно „Български пощи“ ЕАД също е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 вр. § 1, т. 4, б. „б“ и „в“ от ЗДОИ. Съгласно чл. 31, ал. 5 от ЗДОИ не е необходимо съгласието на третото лице в случаите, когато то е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена информация по смисъла на този закон, както и когато е налице надделяващ обществен интерес от разкриването ѝ. Разпоредбата визира две хипотези, при които не е необходимо съгласие на третото лице - когато третото лице е задължен субект и отнасящата се до него информация е обществена и когато е налице надделяващ обществен интерес. След като търсената в случая информация безспорно е обществена, а третото лице е задължен субект, налице е първата хипотеза на посочената норма. В този случай не е необходимо да се иска съгласие на третото лице или да се изследва наличието на надделяващ обществен интерес, а се дължи предоставяне на информацията.

Съдът не споделя съображенията на задължения субект, че не е налице надделяващ обществен интерес. Действително „Български пощи“ ЕАД е търговско дружество, но държавата е едноличен

собственик на капитала му. В Закона за държавния бюджет на РБ за съответната година за дружеството се предвиждат средства, отпускани като субсидия от държавния бюджет. Доколкото се касае за публични средства, данните за разходването им неминуемо представляват обществен интерес. Такъв интерес представляват и данните относно начина на определяне на разходите за осъществяваната от предприятието дейност, за се прецени дали се покриват изцяло от размера на получените приходи или от бюджетни средства, получени като субсидия. За формиране на собствено мнение относно дейността на КРС по чл. 15, ал. 1, т. 9 от ЗПУ, спазвайки реда и процедурите, регламентирани за това в Глава III на ЗДОИ, жалбоподателят е поискал достъп до информация, касаеща значими факти и обстоятелства от обществения живот в Република България. При това положение, съдът намира, че няма основание за отказ за предоставяне на исканата информация. Този извод се обосновава и от § 1, т. 5 от ДР на ЗДОИ, който въвежда оборима презумпция, че до доказване на противното обществен интерес от разкриването е налице в изброените хипотези по т. "а" до "е".

В случая следва да се приеме, че не е оборена законовата презумпция на § 1, т. 5, б. "б" от ДР на ЗДОИ, поради което е налице надделяващ обществен интерес, изключващ отказа от достъп до исканата обществена информация.

По изложените съображения постановеният отказ е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен, а делото - върнато като преписка на органа за ново произнасяне съобразно мотивите в настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените от него разноски в размер на 50 лв., представляващи заплатена държавна такса, за която е представено доказателство за реалното ѝ заплащане. Други разноски, включително за адвокатско възнаграждение не следва да бъдат присъждани, тъй като по делото дружеството жалбоподател се представлява от управителя Д. В., като няма представени данни за извършени разноски за адвокатско възнаграждение.

Предвид изхода на спора, на ответника не се дължат разноски.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 76-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 118 от 13.03.2025г. на Комисия за регулиране на съобщенията.

ВРЪЩА преписката на председателя на Комисията за регулиране на съобщенията за ново произнасяне, в 14-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение, съобразно указанията на съда по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА Комисията за регулиране на съобщенията да заплати на „СТАР ПОСТ“ ООД, с ЕИК[ЕИК] сумата от 50 лева които представляват заплатена държавна такса за образуване на делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

